

סוף לצימאון

שלמה ארצי חוזר בגדול עם האלבום "שפויים" • הצלילים מתחברים ואפילו המילים. ניפגש בקיסריה • עמית חיו באלבום בכורה של אהבה

אי להב ואבי סינגולדה הנצחיים, דרך דניאל סולר מון, מוקי ופיטר רוט המוכשרים ועד לשילוב כמעט בלתי נמנע עם הבן בן ארצי. שנאמר לכם לרוץ ולקנות את הדיסק? אתם בטח כבר בחנות, או כל שנותר לנו להוסיף הוא: "תבלו".

שלמה ארצי: ניצמדנו
מילים: לון ודפנה טוזקלית; שלמה ארצי
הוצאה: זמ ארצי

בלדה ליום חול

בניגוד ליוצר ותיק ומוכר כמו ארצי, על עמית חיו סביר להניח שטרם שמעתם, אלא אם כן אתם חובבי שאנסונים צרפתיים או צופים מבודים של ערוץ 24. חיו החליט לחיות את המוזיקה ולהביא איר תה לקהל הרחב ויהי מה, גם אם זה דרך הופעות בפני ועדי עובדים, בחתונות, בפסטיבלים, בתאטרות, העיקר להשמיע, ואולי טוב שיש עוד אנשים כאלה ששמים את האגו בצד כדי להצליח. חיו כבר זמן רב מופיע בתאטרות שונים בארץ עם דאט שאנסונים עם הומור ונה צרפתי. השירים באלבום, שעתידי לצאת ביולי, עוסקים בנושאים ריגילים – עצב, אהבה, תקווה, וגיות. אך אפשר לראות רצון לצאת קצת מהשורות הריגילות והאפורות בסגנל הראשון שיצא, "את מצפה" (שמ' תגן כבר בערוץ 24), שבו הסתפק חיו בבלדה פשוטה עם גיטרה ברקע שהזכירה את אורי פינגמן בתחילת דרכו. ב"אני יודע" חיו כבר בטוח בעצמו וגור תן קצב שמעט מוכיח בטנגינה את אביב גפן בתחילת דרכו עם נגיעות קלות של הפינק פלויד בפסונו. גם אם לא נכבשתם בשמיעה הראשונה אל תתי יאשו, גם מלך השאנסונים היהודי מייק ברנט לא הצליח על ההתחלה.

עמית חיו: אני יודע
מילים ולחן: עמית חיו

איך יודעים שפסח בא? מלבד ריח האקונומיקה באוויר מניקונות הפסח עולים צלילים של תקליט טים רבים היוצאים לשוק דווקא לפני חג האביב. הפעם החליט המדור לתת במה לישן, הטוב והמודר בר של שלמה ארצי ולהדגיש, המסקרן והמעניין של היוצר עמית חיו. שניהם עשו לנו חם שמח יותר

הישן, הטוב והמוכר

כמו בכל פסח יוצא אלינו שלמה ארצי עם אלבום חדש, והשנה, לאחר שלוש "שנות בצורת" (אם אפשר להוריד מהרשימה את אלבום ההופעה שלו עם שלום חנוך), הוא חוזר, ואפשר להגיד בפה מלא – בגדול. אולי זה יצרום מעט למעריציו של ארצי, אבל הוא קצת נעלם בשנים האחרונות והאלבום "צימאון" לא העלה את רף הפופולריות ולא תרם לקונצנזוס שטמנו הוא נהנה כל השנים. האנשים שנהרו להופעותיו ציפו בעיקר לשירים הישנים והמוכרים ואולי דווקא קיוו לשינוי באיש שבכל פעם ידע להמציא את עצמו מחדש. ארצי הבין והפיץ, והתוצאה היא האלבום "השפויים", שבינתיים מסתמן כחזרה הגדולה שלו אל מרכז הבמה. ב"נצמדנו" ארצי מספר על תינוי אהבים עם בחור רח בשם מישל והופך את המעשה לספור עם קצב, המילים והסיפור מוכיחים את "קו הוינק" של החברים של נטאשה. מלבד השורה "וכל נובמבר כשנחיה לנו עצוב וקר נצמדנו זה לזה", השיר הופך לאופטימי. לאחר "אמיתי" ו"איסלנד" אפשר להגיד בבטחה כי "נצמדנו" הוא הסינגל המוצלח ביותר מבין השירים לושע שיצאו לדורו. הקצב החזק, הגיטרות, קולות הדקע שמשלבים בדיוק איפה שצריך, כמו מכינים את עצמם כבר לביצוע בהופעות בקיסריה, והמיי לים, אוי המילים. יסלחו לי מקטרגי שלמה ארצי כשאגיד את המשפט הבא – המילים קשורות זו לזו. כמו בכל אלבום, גם הפעם מצטרפים לארצי גור ארדיה מהשורה הראשונה של המוזיקה בארץ, מלר